

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

„Die Mijne geboden heeft, en dezelve bewaart, die is het, die Mij lief heeft; en die Mij lief heeft, zal van Mijnen Vader geliefd worden; en ik zal Mij zelven aan hem openbaren.
JOHANNES 14 : 21.

No. 8.	Abonnementsprijs per jaar:	7e Jaargang
15 April.	Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.	1902.

Behoorlijke Waarneming van den Sabbatdag.

Redevoering gehouden in den Tabernakel te Salt Lake City, op 23 Juni 1901 door Ouderling Matthias F. Cowley.

Vervolg van bladzijde 101.

DE GETUIGENIS VAN HET OORDEEL.

Ik wensch uwe aandacht te vestigen op eene gebeurtenis van dezen profetischen zin.

Ik herinner mij een korten tijd geleden door een dominé te Boston te hooren zeggen, dat de Heiligen der laatste Dagen vijanden waren van het menschdom en een voortdurende bezwaring voor de rest van het christendom. En om zijne dwaze bewering te staven, zeide hij dat de Ouderlingen beweren dat de oordeelen Gods over de stad Calveston (Staat Texas) gekomen waren, omdat hare inwoners niet naar de Ouderlingen geluisterd hadden en naar hunne getuigenissen welke onder hen gepredikt en hunne tractaten die verspreid waren.

Nu, ik wensch u te zeggen, dat de oordeelen Gods niet over de aarde gaan, juist om de Ouderlingen Israëls een plezier te doen. Het doet hen geen plezier om de verwoesting van de inwoners der aarde te zien. Dat is hunne bedoeling niet.

Deze oordeelen kwamen over de aarde volgens de voorspelling van den Apostel Paulus, omdat het menschdom onverschillig en tegenstrevig werd tegen de beginselen en autoriteit welke de Heere voor het voordeel der menschen en den toekomstigen groei en ontwikkeling der wereld had opgericht. Deze oordeelen komen niet over de aarde alleen omdat zij hunne getuigenis aan haar geven; doch het zou in dit licht gesteld worden, namelijk dat zij de zalig-

heid van het volk verlangen. Zij verlangen juist zoo sterk als Noach verlangde in de antdiluviaansche wereld, om de behoudenis te zien van het volk, van de komende oordeelen des Almachtigen over de aarde; en omdat zij zulke resultaten begeeren, en omdat zij eene getuigenis ontvangen hebben dat God wederom van den hemel gesproken heeft en Zijn Evangelie wederom in haar kracht en reinheid heeft teruggebracht in deze de laatste dagen; daarom zijn zij voortgegaan zonder hun wereldsch karakter in aanmerking te nemen, zonder eenige mogelijkheid van populaire gevoelens tot hen gebracht, om getuigenis te geven ten voordeele van het volk, juist en alleen omdat zij hunne zielen beminnen. Dat is de reden waarom zij gegaan zijn om hen te waarschuwen; en als er plagen of verwoesting over de goddeloozen komen, kunnen wij het helpen? 't Is niet in onze hand het terug te houden! Het was niet onze beschikking, het is gedaan tot de doeleinden en door het vast besluit van den Almachtigen. Het was op voorwaarden gegrond, en als er zulke voorwaarden bestaan dan moet de uitslag volgen.

Toen eenige weken geleden een verwoestend vuur woedde in de stad Jacksonville (Staat Florida) en bijna al hetgeen in haar werd gevonden verwoest werd, en al is het een feit dat John. Z. Brown en meer Ouderlingen de straten van genoemde stad doorliepen en tevergeefs voor den nacht verblijf zochten en afgewezen waren om tusschen de pakkisten van droge waren te slapen en door de politie van die stad slecht behandeld waren; op de straat stonden om tegen het volk te getuigen, dat, tenzij dat zij zich bekeerden van hunne zonden, dat verwoesting hun zou overkomen, ik kan dat niet helpen. Ik was niet diegene welke dien geest in hun mond had gegeven. Ik zou het niet kunnen, al zou ik het willen. Het geschiedde door inspiratie van den Almachtigen God, en hun woorden zijn vergroot en vervuld. Indien er kort geleden verwoesting is gekomen over de steden Birmingham, Alabama en Meriden, Mississippi, en eenige andere gedeelten van den Staat welke deelgenomen hadden in het vergieten van het bloed van A. P. Richards, Jozeph Standing, John Gibbs, William Berry en de Gebr. Condor, kan ik dat helpen? Ik wensch hier dezen namiddag te getuigen dat de oordeelen Gods over de aarde zullen komen, niet op denkbeeldige manier, doch in werkelijkheid. Een vereeniging met de elementen om de aarde te doorzuiveren en den weg te bereiden voor Gods volk, om zich met kracht op deze aarde te stellen en het koninkrijk voor te bereiden voor de komst van onzen Heer en Heiland, om op deze aarde te regeren.

„VERWOESTING VAN VROEGERE HUIZEN DER HEILIGEN”.

In gezelschap van Ouderling Kelsch en vervolgens met Ouderling Walter Lyman en andere Ouderlingen, bezocht ik vele plaatsen waar de Heiligen eenmaal hun woonplaatsen hadden, waar zij menig schoon huis gebouwd en heerlijke plaatsen aangelegd hadden en het Evangelie hadden ingevoerd zooals het hen door den Profet Joseph Smith werd verkondigd. Ik bezocht de stad

Independence met eenige van deze broeders, en terwijl het een schoone streek is, een land met rijken bodem, een land met goed klimaat, waar de vroege en spade regen het aardrijk op gezette tijden bevochtigd, ja, een land, hetwelk veel vrucht voortbrengt. Zoo wensch ik u nochtans te zeggen, dat het niet zoo vooruit gaat en ontwikkeld wordt, als het deed in den aanvang van de ontginning van dat land door de Heiligen der laatste Dagen. Ook bezocht ik de stad Nauvoo en vond daar ongeveer 1200 inwoners, die zich bezig hielden in de druiventeelt en andere fruitsoorten. Nog vond ik een ander gedeelte van dat land, waar de bodem rijk en het klimaat nog beter is als in die dagen en niet zoo ziekelijk, en waar 50 à 60 jaar geleden een bloeiende stad bestond, daar is nu niet meer dan vijftien procent van het getal der inwoners als het was in den tijd, toen het door de Heiligen bewoond werd. Een gelijksoortig verslag zou er aangaande Kirtland en Ohio kunnen gegeven worden. En alhoewel Gods tempel is gevallen in handen der zoogenaamde „Reorgaaiseerde kerk” en hoewel zij vele plaatsen van dezen aard innemen, zoo zijn toch de zegeningen des Almachtigen hen niet in die mate geschonken geworden, zooals de Heiligen die genoten toen zij deze plaatsen opbouwden. Dit is niet omdat God iedereen niet zegent, want dat doet Hij. Hij laat de zon schijnen over goeden en kwaden en zendt regen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen.

Maar als een volk door lage benden van zijn huizen beroofd is geworden in een land van vrijheid, en het gouvernement met zijn krachtigen arm, gefaald heeft om het in zijn recht te beschermen, of in zijn recht te herstellen, laat mij u zeggen dat de Almachtige een geschil met dat volk heeft, en Zijne oordeelen zullen op deze aarde gehandhaafd worden. Ik haal dit aan om te toonen, dat, waar de Heiligen verdreven zijn en hunne getuigenis niet in aanmerking is genomen, de oordeelen Gods gevolgd zijn. Zelfs onze Katholieke vrienden, welke een aanzienlijk gedeelte der bevolking van de stad Nauvoo innemen (een Katholiek priester woont in het huis waar Apostel Parley P. Pratt gewoond heeft) en welke zeer vriendelijk voor ons zijn, heeft tot mij gezegd: Mijnheer Cowley, indien uw volk hier ongehinderd gebleven had en de voorspoed welke Joseph Smith en Brigham Young met hunne medegenooten, en voortgegaan hadden hun arbeid te karakteriseeren, van dien dag tot op den huidigen zouden wij eene grootere stad als Chicago gehad hebben. Dat was de uitspraak van een Katholiek en meer anderen dier stad.

„ZION ZAL VERLOST WORDEN.”

Zion zal verlost worden; er is niets begonnen in deze bedee-ling des tijd wat niet in des Heeren eigen tijd zal voltooid worden. De Heere richtte eene vertakking op in graafschap Hancock, (Staat Illinois) en die zal weder opgericht worden. Eene vertakking van Zion zal weder opgericht worden in Kirtland, (Staat Ohio) en in het graafschap Caldwell, (St. Missouri) en Zion zal verlost worden

en er zal een stad gebouwd worden welke de glorie van dit land zal wezen, en ik mag wel zeggen de glorie van het westelijk half-rond, want de heerlijke tempel des Almachtige zal daar gebouwd worden. Daar zal onzen Heiland volgens zijne beloften komen om zijne discipelen te bezoeken, en zij zullen persoonlijk met Hem zijn. En deze heeft beloofd dat zoo wij nemen van het avondmaal, wij het ook met hem zullen en met Moroni, welke gezonden was om ons bekend te maken met de kennis welke de oude bewoners van dit land hadden, en met Johannes den Dooper welke het Levitische Priesterschap teruggebracht heeft, met Petrus, Jacobus en Johannes, welke gezonden waren om het Melchizedeksche Priesterschap weder op te richten, en met andere oude eerbare mannen, welke dit land eenmaal bewoonden.

Moge deze tijd aanbreken mijne Broeders en Zusters, en in zooveel als dit volk niet zal luisteren naar de stem van inspiratie des Heeren, zal Hij zijne oordeelen op de aarde uitgieten, en verwoesting zal onder die inwoners van dit land voortgaan, hetwelk voor de laatste 70 jaren gelegenheid gehad heeft het Evangelie te hooren.

Onze Ouderlingen zijn reizende en prediken het Evangelie — wel in hun zwakheid dat is waar. Wij zeggen niet dat wij de geleerden der aarde zijn, noch beweren wij groote mannen te zijn; maar het is ook onze fout niet dat God in alle tijden zulk een klas van menschen gekozen heeft om het Evangelie te verspreiden. De Heiligen der laatste Dagen, zijn niet het schuim van de wereld, neen, zij zijn dat soort wat gevonden wordt op de melk — de room. Want uit welke natie zij ook gekomen zijn, hebben zij behoord tot een klas van menschen welke standvastig in hunne gewoonten waren. Eerlijk in de handelingen des levens, en in den regel rein en oprecht in de oogen des Heeren, en dat was het verslag dat zij kregen, hetwelk kon bewezen worden door hunne medemenschen van waar zij ook gekomen zijn, welke verkeerdheden ook tegen hen mocht gehouden worden.

Om u aan te duiden hoe weinig belang er in de Oostelijke Staten in het Evangelie gesteld wordt, welke Zending ik verleden winter bezocht, behoef ik slechts te zeggen, dat wij in het jaar 1900 in die Zending 136 Ouderlingen hadden, welke 102 menschen doopten waarvan er 50 Kinderen mede gerekend waren, dus maakt dit misschien 50 werkelijke bekeerlingen. Dit is misschien het kleinste gedeelte van het algemeene getal, van eenige andere Zending in de Vereenigde Staten, doch eengelijksoortige vermindering van belangstelling kan in elke Zending waargenomen worden. Niettegenstaande dit, doen de Ouderlingen hun best. Zij verspreiden hunne tractaten onder het volk, zij zoeken gelegenheid om Evangeliegesprekken te houden, of om tot het volk in zijn huizen te prediken of in publieke vergaderplaatsen, op de hoeken der straten en trachten naar ik geloof op de beste wijzen het Evangelie aan het volk in dit land, evenals aan andere natiën in andere landen, bekend te maken. Mij is eenigemalen gezegd geworden en ik weet niet of

de Ouderlingen dit ook niet in eene te groote mate het zelfde idee koesteren, dat het werk van onze Ouderlingen zoo door eenvoudigheid gekenmerkt wordt en er zooveel behoefte aan educatie is, dat zij de aandacht der wel opgevoede klassen niet kunnen trekken. Sommigen stellen de vraag of de Heere het volk zal verdoemen op de getuigenis van Ouderlingen welke aldus voortgaan om te verkondigen dat het Evangelie hersteld geworden is. Nu ik wensch een woord over dit onderwerp te spreken en het zoo duidelijk mogelijk maken. Het komt er niet op aan hoe ongeletterd de Ouderling is, of wat zijn schoolkennes omvat of zijne bekwaamheid om zich onder de zoogenaamde hooge volksklassen te verkeerden, zoo is het toch de welsprekendheid niet wat de menschen tot het Evangelie bekeerd. Het is de opvoeding niet welke tot het Evangelie doet bekeeren. De Heere heeft het anders aangewezen. Hij sprak door den mond van Paulus zooals gij het opgetekend vindt in het eerste hoofdstuk van de eersten Zendbrief, aan die van Korinthe, dat God het zwakke en onedele der wereld heeft uitgekozen, opdat Hij de sterke beschamen zou, opdat geen vleesch zou roemen voor Hem. Ik wensch u te zeggen dat hoe eenvoudig het ook moge schijnen dat wanneer ik zal opstaan en getuigen dat Joseph Smith een Profeet van God was, en dat u zelf dat feit zult te weten komen, zoo gij in kinderlijken eenvoud uwe knieën wilt buigen en Uwen Hemelschen Vader in den naam des Zoons vragen. Ik zeg u, dat dit alleen, kan niet lichtvaardig door de wereld terzijde gesteld worden. Er zal niemand onschuldig gehouden worden, welke een getuigenis welke zoo eenvoudig is als dezen, zal minachten. Dit is de eenigste weg om bekeerd te worden en niet door redetwisten. Redeneering kan somtijds bewijzen dat wij iets hebben dat juist zoo goed is als dat van iemand anders, ja kan hem overtuigen dat wij iets beters hebben als anderen, doch om tot het Evangelie bekeerd te worden, moet een mensch uit God geboren zijn. De Zaligmaker zeide tot Nicodemus, dat „tenzij een mensch wederom geboren worde, kan hij het koninkrijk Gods niet zien.” Ik wensch slechts een paar woorden hierover te spreken, omdat sommige Ouderlingen misschien een weinig de uitdrukkingen van de andere geloofsbeleiders geminacht hebben, en ik wensch elke klas van menschen in de juistheid hunner inzichten te verdedigen. Gij weet wat de goede oude Methodist placht te zeggen, daar in het Zuiden, namelijk, dat zij de verordeningen van het Evangelie niet konden of zouden ontvangen, totdat zij de geest van bekeering en verandering des harten ontvangen hadden. Nu de Heere zeide dan dat een mensch eerst wederom geboren moest worden, voordat Hij het koninkrijk Gods zien kon en moest uit water en geest geboren worden voor hij hetzelfde binnen kon treden.

Neemt het boek „Leeringen en Verbonden” in de 20ste afdeeling, en gij zult daar vinden dat niemand in de kerk door den doop zal opgenomen worden, die niet gewillig is den naam van Christus op zich te nemen, en een sterk voornemen heeft Hem tot het

einde toe te dienen, en door zijn handeling bewijst dat hij den Geest van Christus Jezus ontvangen heeft tot vergeving der zonden. Niet dat zijne zonden zonder den doop vergeven zijn, doch wanneer hij de Geest van Christus niet ontvangen heeft tot de kracht om die verordening te ontvangen, hem toonende dat hij recht heeft om het te ontvangen, zoodat hij tot een zekere mate het koninkrijk zien kan, laat mij u zeggen in de geest van Christus dat de zoodanige niet de gewenschte persoon is om gedoopt te worden. Dit is een reden waarom er in de geschiedenis dezer Kerk zoovelen zijn afgevallen. Omdat zij het Evangelie maar uitwendig hadden aangenomen. Dezen hebben niet meer geest of kracht of inspiratie getoond, na de ontvangen verordeningen als zij deden vóórdat zij dezelve ontvangen hadden, en dit is om reden dat zij den geest van Christus niet ontvingen; dien geest, welke ieder mensch, komende in de wereld, verlicht, zooals de Apostel Johannes het beschrijft. Er is een onderscheid tuschen dat en de gave des Heiligen Geestes. Alhoewel Cornelius eene manifestatie van den Heiligen Geest had ontvangen en profeteerde en in vreemde talen sprak vóór dat hij gedoopt was, had hij nochtans nog niet de gave des Heiligen Geestes ontvangen om met Hem te blijven; maar alleen een bekendmaking in kracht, met het doel niet alleen om het Koninkrijk Gods te doen zien en hem te overtuigen dat Hij het Evangelie moest aannemen, maar tevens om den joodschen apostel te bewijzen dat het Evangelie zoowel voor de heidenen als de joden bestemd was. Zoude Cornelius die verordening geweigerd hebben, dan zou de Heilige Geest niet met hem gebleven zijn.

(Wordt vervolgd).

HET BOEK VAN MORMON.

Vervolg van bladz. 88.

Een ouden Glazen Kruik.

„In de mijn van J. L. Duncan & Co., in de verhevenheid tusschen Midden en Zuid Yubas, in dat graafschap, op een diepte van 176 voet beneden de oppervlakte van den grond, werd op 26 December een eigenaardige gevormde glazen flesch of kruik gevonden, welke uit hard cement was opgegraven. Nadat de roodachtige bedekking, welke een achtste van een Engelsche duim dik was, en waarmede het geheel omgeven was, verwijderd en schoongewasschen was, zoo bleek dezelve van lichte kleur en geheel doorschijnend te zijn. Het had eenige gelijkenis op een kleine inmaakflesch, doch met een langere hals en een vlakken bodem. Het moet in deze stille plaats alwaar het gevonden werd voor vele honderden van jaren gelegen hebben.” — Nevada Journal.

Een Vervallen Stad.

„Ik moet echter niet vergeten melding te maken, dat er onlangs, in de provincie van Vera Paz, 150 Eng. Mijl. Noord-Oost van Quatemala bedolven in dichtbegroeid woud, en ver verwijderd van eenige nederzetting, een vervallen stad gevonden is, welke Copan of Palenque in uitgebreidheid en

grootheid overtreft en welke een graad van kunst ten toon spreidt welke de gebouwen van Yutatan overtreffen." — (Van een brief door den Heer E. G. Squier gelezen voor de Amerikaansche land en volkenkundige Sociëit, 17, October, 1849.

Oude Munten en Gereedschappen.

„Terwijl sommige werklieden een kelder groeven in Botetourt, Graafschap, Virginie, vonden zij eenige muntstukken, acht in getal, welke in een ijzeren kistje waren van acht Eng. duim in het vierkant. Deze munten waren grooter als een dollar, en de inschrijvingen waren in een taal welke bij de menschen in den omtrek geheel onbekend was. Toen zij zestien Eng. duim, dieper groeven vonden zij een hoeveelheid ijzeren gereedschappen van eigenaardigen en tot op heden ongeziene vorm. Verscheidene wetenschappelijke mannen hebben deze zaak onderzocht, en zijn tot het besluit gekomen dat de munten, te zamen met anderé curiositeiten, daar in een zeer vroeg tijdperk moet geplaatst zijn, zelfs voor de nederzettingen in deze landstreek." New York Despatch.

Het Boek van Mormon verklaart dat ten tijde van de kruisiging van Christus een groote en verschrikkelijke verwoesting op het vasteland van Amerika plaats had. Het bevat tevens een verslag van de verschijning van den Zaligmaker en bediening op dat vasteland nadat hij van de dooden was opgestaan. (Zie 3 Nephi).

Verwoesting ten Tijde van de Kruisiging.

Ten opzichte van de verwoesting welke ten tijde van de kruisiging plaats had, zegt het Boek:

„En het geschiedde in het vier en dertigste jaar in de eerste maand op den vierden dag der maand, dat er een hevige storm ontstond, zoo als nog nimmer in het gansche land gewoed had.

„En er was een hevige en vreeselijk onweder, en er was vreeselijke donder zoodat de geheele aarde schudde alsof zij in tweeën zoude scheuren.

„En er waren buitengewoon felle bliksemen, zooals nimmer in het gansche land bekend waren geweest.

„En de stad Zarahemla vatte vuur.

„En de stad Moroni zonk in de diepte der zee, en hare inwoneren verdronken.

„En aarde werd op de stad Moronihah geworpen, zoodat er in de plaats van eene groote stad een hooge berg ontstond.

„En er was eene vreeselijke en groote verwoesting in het zuidelijke land.

„Doch ziet er was eene nog grootere en vreeselijker verwoesting in het noorderlijke land, want ziet het geheele land was veranderd door het onweder en de wervelwinden en de donders en de bliksems en de buitengewone beëroeringen der geheele aarde.

„En de straatwegen werden opgebroken en dergelijke wegen werden vernietigd en vele gladde plaatsen werden ruw.

„En vele groote en voorname steden verzonken en werden verbrand en vele werden geschud, zoodat hunne gebouwen ter aarde gevallen waren; en de inwoners er van om kwamen en de plaatsen werden woest gelaten.

„En er waren sommige steden, die bleven bestaan; doch de schade er aan berokkend was zeer groot; en er waren velen in dezelve die omkwamen." 3 Nephi 8 : 5 — 15).

Ruïnen op den Top van een Berg.

Den Heer William Niven een welbekende mineralogist van New-York, geeft het volgende verslag van ontdekkingen welke hij deed in de bergen van den Staat Guerrero, Mexico. Hij deed zijn ontdekkingstocht in het jaar 1894.

„Omstreeks middag kampeerden wij bij een bron in een diepe bergengte. De gids beloofde ons de eerste teekenen van ruïnen te toonen in een plaats genaamd Yerba Buena. Wij zagen daarna spoedig de ruïnen van voorgeschiedkundige gebouwen, welke echter niet veel meer dan fondatien waren. Doch de verrassing welke wij op den top van den heuvel ondervonden, verdreef alle twijfel aangaande de waarheid van de bewering van den Indiaan, want wij zagen daarvoor ons dat datgene wat eens klaarblijkelijk een groote Tempel was, welke een plaats van 200 bij 300 voet besloeg. Klimmende op den top van een van de torens, zoo vond ik het met een laag asch van verbrand hout bedekt, ter dikte van achttien Eng. duim. Toen bestegen wij onze paarden en trokken voort tot aan de schemering, te midden van ruïnen van datgene wat eerstjds een groote stad was, ongeveer tien mijlen afstand. De huizen, hoofzakelijk gebouwd van steen en kalk, en welke ongeveer vijftig tot tachtig voet gebouwd waren. De ruïnen werden alleenlijk op de toppen van het gebergte gevonden, terwijl aan de zijde nabij de toppen vele fondatien zichtbaar waren. Na ongeveer 400 of 500 voet afgedaald te hebben vonden wij geen teekenen van ruïnen van eenige beschrijving meer. De ruïnen welke ik zoo gelukkig was om in Guerrero te ontdekken zijn uitgebreid — veel meer dan dat ik eerst veronderstelde. Ik zou zeggen, dat volgens een ruwe schatting, die landstreek voor een oppervlakte van 900 vierkante Eng. mijlen letterlijk, voet bij voet, met afdeelingen van ruïnen bedekt was. Elke berghoogte en heuveltop, droeg de overblijfselen van oude tempelen, sommige van hen van een reusachtige grootte. De ruïnen hebben het aanzien als behoorden zij tot eene groote stad en volgende onderzoekingen bewezen dat mijn gedachten te dien opzichte juist waren. Gedurende den tijd dat ik met de uitgravingen werkzaam was, bezocht ik de overblijfselen van twee en twintig tempelen, met altaars in het midden van alle van hen, welke van vijf tot twintig voet hoog en van tien tot vijftien voet in het vierkant waren.”

Wordt vervolgd.

Aphorismen.

Waarheid en gerechtigheid zijn geen bescherming tegen boosheid, afgunst is blind voor alle voorwerpen uitgenomen tot het geluk van anderen.

Waarheid, schoon is uw luister, sterk uwe macht,
Rein uwe kleeding, eeuwig uw macht.

De doop is een verbond met God dat wij Zijne wil willen doen.

JOSEPH SMITH.

Haast bederft niet alleen werk, maar het leven eveneens.

Onwetendheid sluit hare oogen en denkt het is juist.

De Sier.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

SYLVESTER Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

In 't Heilige Land.

Jeruzalem, 6 Maart 1902.

Onze reis van Beyrouth was naar Jaffa. De haven aldaar is zeer slecht, en daar het weer zeer ruw was, en de golven der zee zeer hoog, was het gevaarlijk in booten naar het land vervoerd te worden. Maar alles werd in goede orde gedaan. Jaffa wordt in de Schriften Joppe genoemd. Het is eene oude stad. De cederboomen voor den door Salomo gebouwden Tempel waren daar naar toe over zee gebracht en van daar naar Jerusalem op het land. De Profeet Jona. zoekende den Heer te ontwijken, scheeptte van daar af naar Tarsus. Tabitha, die door den Apostel Petrus van de dooden opgewekt werd (Handelingen IX : 37), woonde aldaar. Haar graf werd ons getoond, evenals de bron alwaar zij iederen dag kwam om kleederen voor de nooddriftigen te naaien. Tevens bezochten wij het huis van Simon, den lederbereider, d. i. het huis dat nu algemeen beschouwd wordt als de plaats waar Petrus het merkwaardige visioen had aangaande de prediking van het Evangelie tot de Heidenen (Hand. X : 9). In den hof is een steenen vat van den lederbereider. Wij klommen op het dak waar men zegt de Apostel ging om te bidden. Jaffa is eene typische stad van Palestina met nauwe, kromme straten langs welke er kleine winkels of bazars zijn, alwaar alle soorten koopwaren gemaakt en verkocht worden. Grootte boomgaarden van fijne sinaasappelen en citroenen worden nabij de stad gekweekt, en als wij door de omstreken gingen zagen wij de boomen vol van rijpe vruchten.

Er is een spoorweg tusschen Jaffa en Jerusalem, en een trein van Jaffa vertrekt dagelijks. Langs den spoorweg nabij Jerusalem is een bron, waar volgens overlevering Filippus den Kamerling doopte. Jerusalem is 2500 voet boven de zee en ligt in het midden der heuvelen van Judea. Van den Olijf berg westwaarts ziende krijgt men een prachtig gezicht van de Heilige Stad en oostwaarts in de verte de diepe vallei der Jordaan en het Doode Meer 1292 voet beneden de zee, met de hooge bergen van Gilead en Moab, en den berg Nebo, aan gene zijde der vallei. Wij gingen naar de schoone vallei der Jordaan, den nacht in Jericho blijvende. Het is een nietig dorp. De vloek welke Jozua over de stad uitsprak, dat zij niet wederom zou gebouwd worden, is letterlijk vervuld. Oostwaarts van Jericho is een hooge berg, genoemd de berg van Verzoeking waar men beweert, Christus door den duivel verzocht werd. Wij hadden een verfrisschend bad in het Doode Meer, en bezochten

langs den Jordaan de plaats waar de Israëlieten onder Jozua droogvoets door de rivier gingen, en ongeveer de plaats waar de Zaligmaker door Johannes den Dooper gedoopt werd. Elk jaar komen duizenden pelgrims van Rusland en andere landen naar Palestina, en voordat zij terugkeeren worden zij gewasschen of gedoopt in den Jordaan.

Op onze terugreis van den Jordaan kwamen wij waarschijnlijk over denzelfden weg welke de Heiland volgde, voor de laatste maal naar Jerusalem gaande. Te Bethanië, waar Maria en Martha woonden, zagen wij het graf van Lazarus. Door dit dorp ging Jezus en van hier reed Hij over den Olijfberg op een ezel. Op dien berg wordt de plaats getoond waar Hij rustte en Jerusalem bewoende. Van daar krijgt men een zeer schoon gezicht op Jerusalem. Jerusalem staat op een hoogte bijna geheel omsingeld door diepe dalen welke haar in vroege tijden beschermt hebben. Het is waarschijnlijk dat Melchizedek alhier woonde. Abraham, van den Heer geboden zijnde nam Izaäk naar den berg Moriah, waar later de Tempel van Salomo gebouwd werd, om hem te offeren; en gedurende de regeering van David werd de stad van de Jebusieten genomen, en genoemd de stad van David. Het is duidelijk te begrijpen dat dit was een oord door den Heer als heilig voor eeuwig terzijde gezet. De voornaamste hooge plaatsen in deze stad zijn de heuvelen Moriah oostwaarts en Zion westwaarts. Zion werd door David genomen en daar was zijne woning, en op Moriah werd de heerlijke Tempel gesticht. Dat heilige gebouw had dikwijls schade geleden en eindelijk geheel afgebroken, zoodat niet één steen op de andere bleef. Maar zekere ruïnen van de muren welke den Tempel omsingelden bleven nog en daar komen de Joden iederen dag en voornamelijk op Vrijdagavond en blijven 't eene uur na het andere, om den verlatenen toestand van Jerusalem te beklagen, en het terugbrengen van de vorige heerlijkheid van den Heer af te smeeken. De Mahomedanen zijn in het bezit van de Tempelplaats en zijn zeer jaloersch om het bezoek aan dezelve door de Christenen, terwijl de Joden op die plaats gansch niet worden toegelaten. Daarom moesten wij een soldaat met ons hebben. Op de Tempelplaats is de Moskee van Omar of eigenlijk de Dom van de Rots, een kostelijk, versierd gebouw voor aanbidding der Mahomedanen, gebouwd omtrent 1200 jaren geleden. Binnen is eene groote rots 58 voet lang en 44 voet breed, welke men geloofst het altaar van slachtoffers in den Tempel geweest te zijn. Het wordt ook geloofst dat Abraham Izaak op dien steen legde, als hij gereed was hem te offeren. Zeker is het dat deze rots altijd in diezelfde plaats geweest is. Daaraan hebben de Mahomedanen vele overleveringen verbonden, bijvoorbeeld, dat de Profeet Mahomed onder deze rots was toen hij naar den hemel zou gaan, en zoo rees hij recht op, een gat makende door de rots dat tot nu toe als getuigenis getoond wordt; en toen de rots mee wilde rijzen, moest de Engel Gabriël dezelve terughouden met zijne handen waarvan de indrukking nog te zien is. Van de Tempel-

plaats krijgt men een heerlijk gezicht op den Olijfberg, den Hof van Gethsémané, en het diepe Kidron-dal. Binnen de stad is de Kerk van het Heilige Graf, hetwelk door de Grieksche Roomsche-Katholieken, Russische en andere Kerken in gemeenschap wordt gebruikt. Hier beweren zij is binnen de Kerk Golgotha en het Graf van den Heiland. De weg, via Dolorosa, langs welke Hij het kruis moest dragen leidt tot die Kerk. Maar volgens den Bijbel blijkt het ons dat het rechte Golgotha buiten de stad zou moeten gezocht worden, en daar is aan het Noorden een heuvel welke al de eischen er van vervult, en welke door zekere goede autoriteiten gehouden wordt de rechte plaats te zijn.

Jeruzalem heeft tegenwoordig eene bevolking van ongeveer 60,000 inwoners, waarvan meer dan 40,000 Joden zijn, en de anderen Christenen en Mahomedanen. Niettegenstaande de emigratie van Joden naar Jerusalem door de Turksche regeering verboden is, wordt hun aantal ieder jaar vermeerderd. Als wij weten dat het door profetie is voorspeld, dat zij wederom verzameld zouden worden, en zij zelfs verwachten de verlossing van de Heilige Stad en de wederherstelling van hare vroegere heerlijkheid. Het tegenwoordige Jeruzalem is echter treurig vergeleken bij hare vorige pracht. De straten zijn zeer nauw, krom, en zeer vuil. De huizen zijn ook oud, donker en vuil. Zekerlijk om hieruit eene heerlijke stad te bouwen zal het hoogst noodzakelijk zijn de tegenwoordige gebouwen af te breken, en nieuwe huizen en straten te maken. Zulke vorderingen hier en in alle gedeelten van Palestina worden echter door de Turksche regeering verhinderd. In plaats van vooruitgang te maken ten voordeele van het land en de inwoners, tracht het gouvernement stilstand te weeg te brengen. Men kan niet anders zeggen dan dat dit land onder een zwaren vloek ligt, welke in de eigen tijd des Heeren zal moeten verlicht worden, om voorspoed en zegen over het beloofd land te brengen.

Gedurende ons verblijf hier hebben wij ook eene reis naar Bethelhem en Hebron gemaakt. Bezoekende Hebron, zagen wij eerst Abraham's eikenboom van Mamré, en verder, in de stad zijn graf te zamen met Sara, Izaäk en Rebekka, Jakob en Leah, in de spelonk van Machpelah, over welke eene Mahomedaansche Moekee is gebouwd. Daar hadden wij een proef van de gevoelens welke de Mohammedanen voor Christenen en ongelooovigen koesteren. Zij beschouwen Christenen gelijk honden en denken dat zij den Heer een dienst doen om hen te benadeelen of te dooden. In het heilige graf van Abraham worden Christenen gansch niet toegelaten en zelfs als wij nabij het gebouw kwamen werden wij door de „gelooovigen” met alle soorten van vloeken ontmoet, begeleid met het werpen van steenen. In Bethlehem bezochten wij de Kerk, ongeveer 1500 jaren oud, welke gebouwd is over de geboorteplaats van Christus. De stal wordt in een grot beneden den grond getoond, met de plaats van geboorte en de krib in welke het kind gelegd werd. Hier, gelijk in de Kerk van het Heilige Graf te Jeruzalem, hebben verscheidene Kerkgenootschappen de gebouwen

gemeen. en in plaats van de christelijke liefde, die men zou verwachten, vindt men nijd en haat tusschen die kerken, welke zelfs tot moord leidt.

Den 4den Maart bezochten wij het Hof van Gethsémané, de plaats van het groote lijden des Heeren vóór Zijne kruisiging, en daar vonden wij zeer groote, oude olijfboomen welke mogelijk van den tijd van Christus zijn, daar die boomen zeer oud worden. Dienzelfden namiddag gingen wij op den Olijf berg naar een bosch van cypress-boomen waar een gebed door Apostel Lyman geofferd werd, ten bate van dit beloofde land en de inwoners van hetzelfde, alsook voor de verzameling van de Juda en Israël en het bouwen van de stad en den Tempel.

Morgen vertrekken wij van hier om naar Galilea te gaan. Ons verblijf hier is zeer aangenaam en van groot voordeel geweest. In het bezoek van deze heilige plaatsen gevoelt men eene vrede die bijna onuitsprekelijk is. Prest. Albert Herman van de Turksche Zending had ons in Jaffa ontmoet, en zal ons door zijne Zending vergezellen. Prest. Lyman is in het genot van voortreffelijke gezondheid en is met mij vereenigd in het zenden van zeer hartelijke groeten aan al de Zendelingen en Heiligen door de Nederlandsche-Belgische Zending.

SYLVESTER Q. CANNON.

Een merkwaardige manifestatie van de macht Gods.

Aanmoedigende ondervinding.

Ouderling David O. Allen, schreef uit El, Paso Barry Co. Mo. op den 18en Februari, en verhaalt de volgende gebeurtenissen:

In gezelschap van Ouderling Ephraim I. Blair, van Lewiston. Utah, verliet ik het dorp Washburn. Wij volgden den hollen weg en kort bij een zaagmolen ontmoetten wij een heer. Toen hij verstond dat wij Mormoonsche zendelingen waren, deelde hij ons mede dat hij het Boek van Mormon en andere kerkelijke geschriften gelezen had. Het eerst had hij Ouderlingen Benmen en Ridges ontmoet te Arkansas, er was sedert dien tijd onderzoekende geweest. De indruk dien zij op zijn gemoed gemaakt hadden, kon hij niet van zich weren, en hij geloofde het Evangelie. Wij brachten een heugelijken avond met hem en zijn familie door. Den volgenden morgen, 31 Januari, vertrokken wij van daar naar Seligban, een afstand van zes mijl, alwaar wij vergaderingen hielden. Op den 6en Februari gevoelden wij ons gedrongen om naar dien heer te gaan, dien wij bij den molen ontmoet hadden. Het gebeurde dat wij onderweg een dominié ontmoetten en het onderwerp onzer conversatie was, dat „teekenen de geloovigen volgen zullen”. Terwijl wij zoo voortliepen, kwam de zoon van den man waar wij heen gingen ons tegemoet en zeide dat zijn vader ons verlangde te zien. Bij den zaagmolen gekomen vroegen wij waar de

heer James H. Pal was, den man welke wij wenschten te bezoeken. Zijn zoon maakte ons bekend dat zijn vader te bed lag, want den vorigen dag was hij door een machine gegrepen en had zich ernstig bezeerd. Toen wij zijn huis binnen traden, vonden wij hem gelijk gezegd was, en de man leed zeer hevige pijnen.

Hij was zeer verheugd ons te zien, omdat dit een antwoord was op zijn gebed. Hij verlangde zeer dat wij hem zalven zouden. Wij voldeden aan dit verzoek, en in eenige oogenblikken rees hij van zijn bed op en trok zijn laarzen aan. Alle pijnen hadden hem verlaten; eenige seconden te voren was hij geheel onmachtig om zijne linkergewrichten te gebruiken. Broeder Pal en het gedeelte zijner familie dat tegenwoordig was, werden geleid om den Heere te loven en te aanbidden, voor het teeken dat Hij ten hunnen voordeele gegeven had. Hij verhaalde ons wat een paar dagen vóór onze ontmoeting plaats had gehad.

Hij had een buurman verteld, dat wanneer er een „Mormoon-sche” zendeling deze plaats door zou trekken, dat hij dan gewillig was om zich in het koude water te laten doopen, doch hij had het bij ons eerste bezoek uitgesteld. Doch nadat hij verbrijzeld en door de macht Gods hersteld geworden was, wenschte hij het niet langer uit te stellen. En op den 9en Februari werd hij gedoopt en als lid dezer kerk bevestigd.

Het veroorzaakte velen in dit gedeelte des lands om de zaak in overweging te nemen, en wij hopen dat dit het middel zal zijn om veel goed te doen.

Des. News.

Een geheimzinnige bezoeker aan een Zendeling in de gevangenis.

In de vroege dagen van het zendingswerk in Noorwegen, werden vele Ouderlingen beboet en gevangen genomen ter zake van de prediking des Evangelies en het bedienen van de verordeningen daaraan verbonden. Dit gebeurde om reden de wetten van dat land de Heiligen der laatste Dagen niet erkenden als behoorende tot een christelijk genootschap, die alle bij de verschillende en eigenaardige uitoefeningen hunner godsdienst, vrijheid en bescherming des lands ontvingen. Ouderling H. O. Magleby, van Monroe (nu Patriarch) was een van de vele zendingen die op die wijze nogal dikwijls met deze verderfelijke wet in aanraking kwamen. En de boete werd telkens aanzienlijk verhoogd. Ten laatste werd hij voor honderd en vijftig dollars beboet, hetwelk goed gemaakt kon worden door in de gevangenis te gaan, zich vergenoegende met koud water en droog brood, tenzij het in blanke munt betaald werd. Bij zekere gelegenheid, toen Ouderling Magleby in de stad Drammen gevangen was, en het leven op water en droog brood hield, ten einde een boete van honderd dollars te verminderen, had hij een merkwaardige ondervinding, welke ik in zijn eigene

woorden zal trachten te verhalen, zooals hij het mij zelf mededeelde, gedurende een kort bezoek bij mij te Monroe.

„Ik was voor honderd dollars beboet voor het houden van eenige vergaderingen en het doopen van sommige personen. Ik werd opgesloten in de gevangenis te Drammen, Noorwegen, en leefde van brood en water. Op deze wijze had ik reeds de helft van mijn straftijd doorgebracht. Op een Zondag, terwijl ik mij niet geheel wel gevoelde, besloot ik te vasten en God te vragen of Hij mij voor ziekte wilde bewaren, want ik had hoofdpijn. Ik knielde neder en bad of God mij van deze pijn verlossen wilde. Zoodra ik opstond werd ik verrast door te hooren dat iemand door de gang aankwam met de gevangenis-sleutels. Dat leven, hetwelk ik hoorde, kwam mij nog meer vreemd voor om rede het niet 't gewone uur was dat de gevangenbewaarder zijn inspectie kwam doen. Hij droeg een zeer groote bos groote sleutels, die een gerinkel maakte, welke ons zoo goed bekend was als hij de deuren opende om ons iederen dag even buiten te laten om wat ontspanning te hebben en wat frische lucht te scheppen. Drie afzonderlijke deuren moesten er door hem geopend worden alvorens een onzer er persoonlijk uit kon. Daarom was het bij deze gelegenheid meer dan eene verrassing, toen inplaats van den gevangenbewaarder, een aangenaam uitziende jonge man mijn cel binnentrad en mij met een deelnemende glimlach aldus aansprak: „Gij zijt lijdende, maar het is voor eene rechtvaardige zaak — hier, neem dit, het zal u goed doen!” Terzelfder tijd reikte hij mij een flesch met een aangenaamen drank over, doch ik weet niet of het wijn of een andere versterkende drank was. Hij haalde eveneens een klein tarwebrood van onder zijn jas, waarin een goede kluit boter gesloten was en hij verdween. Met deze voorzienige verlossing werd de restant van mijn gevangenschap heel gemakkelijk. Den vorigen dag had ik op het gevangenisplein een jonge man gezien, doch zijn gelaat niet bemerkt. Hij was in de keuken van den gevangenbewaarder de schoenen aan 't schoonmaken, doch had weinig notitie van hem genomen. Toen ik hem na dit geheimzinnige bezoek niet meer gezien had, zocht ik eenige dagen na dit voorval gelegenheid om den gevangenbewaarder te vragen, wat of er van die jonge man geworden was, die op dien bijzonderen Zaterdag in zijn keuken bezig was met schoenen te borstelen. Tot mijn verwondering gaf hij mij ten antwoord: „Ik weet niet wat er van hem geworden is. Hij kwam hier en vroeg mij of hij mij van dienst kon zijn om eenig werk voor mij te verrichten, en ik heb er niet bij stilgestaan om naar zijn naam of woonplaats te vragen, en verliet ons zonder kennis te geven waar hij heenging.

C. C. A. CHISTENSEN.

The Juvenile Instructor.

De oplossing van twijfel.

Voor alle personen welke door twijfel en geestelijke moeilijkheden lastig gevallen worden, hebben wij hier een vertrouwbare methode deze op te lossen. Elke eigenschap doet haar eigenwerk, men kan het eene vermogen niet voor het andere laten werken. De tong kan de heerlijke sap der druiven proeven, doch de tong kan u niet helpen in het hooren van een lied. Het oog kan de wolken en bergen aanschouwen, maar het kan niets betasten—dat is het werk voor de vingers. Rede kan argumenten verzamelen en het geheugen kan het verleden tot de tegenwoordige gedachten inroepen en het godsdienstige eigenschap heeft haar eigen werk om ons eene directe toegang tot God te geven. Er is, inderdaad, eene eenvoudige wijze om God te kennen zooals door de lagere eigenschappen der kinderen, hunne aardsche ouders kennen. De zuigeling is aan 's moeders boezem. Het kleine kreauur denkt dat het de moeder kent. Het weet dat de moeder de honger kan stillen, dat de moeder het door kleding verwarmd en dat de moeder het vermoeide lichaam tot rust weet te brengen. Wanneer nu dit kind de ouderdom van tien jaar bereikt heeft en men zoude het vragen of het de moeder kent; het kind zou onmiddellijk gereed zijn om te zeggen dat het de moeder door en door kent. En toch, voordat dat kind tot vrouw opgegroeid is en zelf kinderen heeft, kan zij niet ten volle beseffen wat zij aan haar moeder verschuldigd is. Jaren na dezen, wanneer hare eigene kinderen ook tien jaar oud geworden zijn, kan deze vrouw naar haar tehuis waar zij opgevoed werd terugkeeren en de oude grijze moeder te kennen geven, dat haar dochter nu eindelijk weet hoeveel zij aan haar verschuldigd is, die hare onkunde, zwakte ziekte en verdriet zoolang gedragen heeft. Het is ook alleen door liefde dat wij de onbegrensde liefde Gods kunnen verstaan. O! alle gij twijfelaars volgt het licht aan u gegeven! Gij weet dat de tijdelijke wet recht is. Gehoorzaamd de laatste jota en titel. Gij weet dat Jezus de zuiverste en heerlijkste geest der aarde is. Volgt zijn exempel. Leest dagelijks Zijn Woord. Helpt den zwakke, zooals Hij deed. Draagt elkanders lasten. Hebt de armen lief, zooals Hij hun liefgehad heeft. Zoekt de verlorenen zooals Hij die zocht. Gaat in het koele avonduur en zoek u een stille plaats, en bidt zooals Hij gebeden heeft. En met de hulp van uwen meester zult gij vinden, dat de reinen van hart God zullen zien, wiens reinheid onbegrenst is, en uw ziel zal verzadigd worden.

Dr. NEWELL DWIGHT HILLIS.

Improvement Era.

Gemengd Nieuws.

Met groot genoegen vernemen wij uit de „Deseret News” dat het gedeelte van het tabernakelkoor van Salt Lake City een zeer goed succes heeft op hunne uitvoeringen in den „Tempel” der hoofdstad San Francisco, Californië. Het daar verschijnende nieuwsblad

genaamd „The Call” geeft een zeer uitgebreid verslag van de uitvoeringen. Het zegt o. a. dat niettegenstaande de stortregen welke den dag hunner aankomst vergezelde, er een groote menigte aanzienlijke menschen het koor en haar leiders, met geestdrift en gejuich begroette. In de morgen- en avond-bijeenkomsten sprak Dr. Talmage, Ouderling der Kerk van Jezus Christus, tot de groote menigte en las hun de 13 artikelen der Mormoonsche kerk voor, en legde die op zeer duidelijke uit. Een aantal liederen werden door het koor tot sluiting der vergadering gezongen.

In de avondvergadering zong het koor als inleiding eenige liederen zooals „Hark Ye Mortals” (Luistert, gij stervelingen) en „O mij Father” (O, mijn Vader) 't welk Dr. Talmage als zijn tekst koos. De toehoorders verleenden den spreker een uitstekende aandacht, welke hem in staat stelde een goeden indruk op hen te maken. Het koor zong voor sluiting der vergadering: „Praise the Lord, all ye nations” (Prijs den Heer, alle gij natiën), waarna de dirigent van het koor Prof. Stephens de menigte uitnoodigde naar het zingen van verschillende liederen te luisteren. Nadat zij gezongen waren verlangden de aanwezigen naar meer. Een klein meisje, Millie Williams, acht jaar oud, een lid van het kinderkoor, zong den lofzang „The Holy City” (De Heilige Stad) en werd met warmte toegejuicht. Nog werden andere stukken door het koor uitgevoerd, o. a. den lofzang „Let the mountains shout for joy” (Laat de bergen juichen van vreugd), waarbij de organist de donderende toonen van het orgel deed voortrollen. Een wonderlijk iets werd nog gehoord van een vijf-jarig meisje dat op een vleugel van het orgel naast den organist werd gezet, en eveneens de „Holy City” zong en bij ieder vers gaf men zijn bewondering door applaus te kennen. Op vriendelijk verzoek gaf het koor nog een kort program. Het blad zegt tevens dat er bij de avondvergadering meer dan 2000 personen teleurgesteld werden, om reden er geen plaats in het groote gebouw voor hen over was.

Overleden.

Met ware deelneming vernamen wij dat de zeer gewaardeerde Zuster Johanna Hein Neuteboom, den 23ste Maart l.l. na een ziekte van eenige tijd zucht en kalm, ten huize van haar Dochter de Wed. van Dijke te Ogden City Utah overleed. Zuster Neuteboom was te Epe (Gelderland) op den 27 Aug. 1824 geboren. Zij werd door haar zoon Evert in Nov. 1889 gedoopt en vertrok met haar Echtgenoot en zoon naar Utah in het jaar 1891. Velen van de Ouderlingen zullen zich hare vriendelijkheid herinneren wanneer zij bij haar te Wheye (Gelderland) een bezoek brachten. Haar oudste zoon is nu als zending in ons midden om het werk der laatste tijd voor te doen rollen. Zuster Neuteboom stierf als zij geleefd had een g. r. v. Heilige der laatste Dagen.

I N H O U D :

Behoorlijke Waarneming van den Sabbath-dag (vervolg)	Blz. 113	Een geheimzinnige bezoeker aan een	
Het Boek van Mormon (Vervolg)	„ 118	Zending in de gevangenis.	Blz. 125
Aphorismen	„ 120	De oplossing van Twijfel	„ 127
In 't Heilige land	„ 121	Gemengd Nieuws	„ 127
Een merkwaardige Manifestatie van den macht Gods	„ 124	Overleden	„ 128

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.